



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm  
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

**Grégoire, Pierre**

**Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.**

**VD16 VD16 G 2999**

4 de acquisitione per Captionem ex rebus hostium tempore belli.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)



nata assignata forent, contenderent. Augustus Imperator ipse cognoscens, secundum possessores pronuntiavit. ¶ Si tamen quædam ab hostibus nobis erepta a nostris reperantur, non sunt captiuium, sed prioribus dominis restitui debent, *l. si captiuus, §. expulsi, de captiuis*, nec iure prædæ continentur: quia non tam capta, quam reddita dicuntur. *l. ab hostibus in 2. de capti. & postlim. reuer. P.*

¶ Ex hoc iure belli capientium fiebant serui, qui viui ab hostibus capiebantur. *§. seruis autem ex eo appellati, & §. serui autem nascuntur, de iur. perso. l. manumissionum, de statu hom. P. l. si quis pro redemptione, C. de dona.* Et hodie inter Christianos non fiunt serui capti, quânis pro redemptione sui pretium dent, quod vocant *rancion*, quasi *reddition*: non secus cum olim captus in ciuilib. diffensionibus, ingenuitatem non amittebat, *l. si quis ingenuitatem, §. in ciuilib. de captiuis, in P.* Itaque ex communi interpretum sententia, iura captiuitatis & postliminii in personis non seruantur; sed capti ad certam fidelitatem seu homagium obligantur, & redemptionem soluant pro more nationum, quæ captiuis est, nisi redemptio excedat decem millia aureorum: vt si comitis, vel ducis est prehensio, quæ principis solius est.

¶ Parro tres quæ occupantur in bello, vel mobilia, vel immobilia sunt: mobilia aut prædæ nomine, aut manubiarum appellantur: prædæ, corpora ipsa capta ab hostibus sunt, *Boer. decif. 178. n. 3. 4. vbi sita seruari in regn. Francia, Anglia, & Hispania ait. & Bal. & Bart. in l. nam & seruis, de neg. gest. manubiarum, pecuniarum, quæ ex corporum captorum venditione, vt notat Gellius lib. 13. c. 24. Omnium commune nomen, spolia. Et Labeo: Si quid, inquit, in bello captum est, l. si quid in bello, de capt. l. penult. ad leg. Iul. pecul. d. l. si captiuus, §. expulsi, de captiuis, in prædæ est. ¶ Immobilia tamen bello occupata, placuit publicari, non singulorum fieri, vel fisco addici, *l. diuus Commodus, de iur. sisci, in P.* mobilia vero capientium esse. *d. l. si quid in bello, & ibi Bart. & Alberi. & idem Alberi. in l. si quis pro redemptione, de donat.* Neque hodie capta, quamuis fieri aliter deberet, deferuntur duci, sed qui potest capere capit. *Boerius late 6 decif. 178. n. 6.* ¶ Obseruanda est tamen, olim ex disciplina militari fuisse, vt non esset prædæ singulorum occupantium militum, nisi specialiter iure concederetur, sed vt in commune in vnumque redacta delatave diuideretur a principe vel duce singulis, put quisque se litene in pugna gessisset. *can. dicitur aliquis, 23. q. 5. can. ius militare, 1. dist. Et Polybius meminit: Nunquam discriminis aliquid, inquit, lib. 2. histo. c. 17. narrat enim Clodoucum regem Francorum, petenti episcopo vas abreptum in direptione ecclesie, respondisse eius legato, vt eam sequeretur vsque ad Sueffones, vbi cuncta quæ acquisita erant, diuidenda erant: addiditque fortitione diuidi solita, vt manifestum ex relata responsione militis, qui vtræque petitione ægre ferebat regi dari præter sortem. Id ipsum & scribit Ammonius lib. 1. histo. Francorum, c. 12. Thebani quoque Corinthiique legatos ad Lacedæmonios miserunt, qui ex manubiis portionem prædæ communi belli gessit, periculisque contra Athenienses, petere: quibus negatis non quidem aperte bellum aduersus Lacedæmonios decreuerunt, sed tacitis anis tantam iram conceperunt, vt subesse bellum intelligi posset, vt auctor Iustinus ex Trogis lib. 5. Existat lex Dei, *Deuter. c. 20. omnem prædæ exercitus diuides. & comedes de spoliis hostium tuorum quæ Dominus dedit tibi tibi.* ¶ Iuuenio tamen aliquando prædæ populis Romani fuisse, non militum: vt ex Dionysio Halicarnassæo lib. 7. colligitur postumus, apud quem Decius contra Marcium eximium ducentem agens coram populo, sic ait: *Scitis, inquit, omnes, prædæ ex hostibus nostra virtute partem, legibus addici populo, & nec ducem quidem exercitus in eam ius habere, ne dum priuatum aliquem. Sed quæstoris esse eam vendere, & pecuniam referre in ararium. Hanc legem nullius ab vrbe condita, non dicam violauit, sed ne reprehendit quidem, excepto hoc vno Marcio. Alconius quoque; Pæd anus, in orat. 3. in Verrem, in fin. spolia de viuo hoste quæstia nobili, per deditioem, manubias veteres diuise ait, & fuisse hanc prædæ Imperatorum, ex qua quod uellent facerent. Fuit & deinceps tempus, quo partim***

in publicum duces referrebant, partim militibus distribuabant. *l. gon. lib. de antiquo iur. Rom. c. 15.* Pollicebantur & sæpe duces ad concitandos animos militum eisdem prædæ; quamobrem exercitus Romanus Posthumium Imperatorem inficitem quas promiserat prædæ, facta in castris seditione, lapidauit. *Flor. lib. 1. Egiptome Lini. c. 12.* ¶ Neque tamen semper æque facta prædæ diuisio inter milites omnium: sed & duces præstantiores ethnici quoque, quibus pugna feliciter successerat, ex præcipuis munera Deo coniecerant: vt Gelon Syracusiorum rex, misit ex hostium manubiis, post victoriam Amilcaris & Carthaginensium, Delphos Apollini, quæ pro Deo habebat, tripodem aureum sexdecim talentorum auri. Et Græci post victoriam de Persis habitam Thebis, alium tripodem ex decima delecta spoliatorum miserunt Delphos quoque; Et Athenienses id ipsum fecerunt reportata de Persis per Cimonem in Asia victoria, auctore Didoro Sicul. lib. 11. *Biblioth.* Et Syracusios etiam, post victoriam contra tyrannos, & subuersionem urbium eorum, delectum quicquid optimi ex prædæ Cæmaubiis ad Delphos misisse, idem testatur *Diado. Sicul. lib. 11. auctor.* Vt & Abraham redies a victoria regum, sacerdoti Dei Melchisede, totius prædæ decimas dedit. *Genes. c. 14.*

¶ In summa quæ ex prædæ nobis quæruuntur ex hostibus debent etiam habere concessam ducis, vel populi, posthumium in nostris militibus, qui stipendarii sunt, & contenti alioquin debent esse stipendiis. *Luc. 3. Inuit hoc Philippus rex Macedonum in epistola ad Senatorem Atheniensem, ap. Demost. post. 1. Phisippicam. Quæ possessio, inquit, firmior fieri potest hac quæ primam a maioribus nostris concessa est: deinde iure belli denovo nostra facta postremo a vobis concessa est: ¶ Item tamen obseruandum, iustam prædæ esse, quæ hostibus eripitur, id est, quibus publice bellum indictum est. *hostes sunt, de capt. & postlim. reuer. l. hostes, & l. quos nos hostes, de verbor. signif.* Quæ enim latrociniis a nobis furantur & prædones, iure belli non possunt sibi acquirere, nec quæ in seditione concius sibi eripiunt.*

De Postliminio. Cap. 5.  
Lib. 49. Tit. 15. Lib. 3. C. tit. 51.

- 1 Res duobus modis exeunt a potestate hostium, per postliminium, & redemptionem.
- 2 Postliminium quid, eod.
- 3 Status quaratione rerum & personarum mutatur captiuitate.
- 4 Postliminii fictio quid operetur in successione capti, & in aliu.
- 5 In postliminii fictioe consideranda.
- 6 Postliminium quid restituit.
- 7 Postliminii duplex species.
- 8 Ab hostibus repetituræ debent dominis antiquis, nec repetentibus quaruntur, eod.
- 9 Postliminii ius tempore belli & pacis.
- 10 Induciarum tempus non habet ius postliminii.
- Inducia quid.
- Tregue quid, eod.
- Fœdus quid, eod.
- Pax quid, eod.
- 10 Postliminii ius non est in captis a latronibus, & piratis bellis eripitibus.
- 10 Postliminii iure qua non possunt repeti.

Res & personæ, quæ in hostium potestatem perueniunt, postliminium ius quod habebant repetunt, vel postliminio, vel redemptione. Postliminium, in nominis notatione aperte testatur, limen prius reperiunt postea, id est, rem vel personam recepisse primam quem habebat locum, vel fines, vel statum, *§. si quis ab hostibus quibus mo. ius pat. pot. solui. Cice. in Topic. postliminium. 19. postliminia, de captiuis, in P. & l. si. eo. P. At Paul. Iurif. conf. latius substantiam postliminii fictioe cõplectitur. Postliminium, inquit, est ius amissæ rei recuperandæ ab extraneo. Sin statum pristinum restituentæ inter nos & liberos populos, reges, legibus ac moribus constitutum. Nã quod bello amissimus, aut etiam circa bellum, hoc firmiter recipiamus, dicimur postliminio recipere: idg. naturæ iure introductum est, vt qui per iniuriam ab extraneo detinebatur, is ubi in suos redisset, pristinum ius suum reciperet. hec Paul. postlimini, 19. de capt. & postlim. reuer. in P. ¶ Postliminium tamen statum mutatione, itaque rerum & personarum præcessisse, & iterum restitutione eiusdem denotat. Mutatio aut hæc sic captiuitate facta ab hostibus, duplici consideratione: videlicet primam, dum res capta transit in captiuis potestatem: nam si persona captiua, ea sui iuris esse iure Romano delinebat, fiebatque captiuis, vt superiore capite ab uide doctimus, sicur & res alia*